

Г. В.Лехкун

викладач кафедри іноземних мов

Буковинський державний медичний університет

НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ВИШІВ

Одним з найактуальніших питань сьогодення є вирішення проблем, які виникають у економічній, політичній, науково-технічній та освітній галузях, та вони вимагають від сучасного випускника вищого навчального закладу активного володіння іноземною мовою. Вимоги, що ставляться до випускників медичних вишів невідмінно зростають. Знання іноземної мови сьогодні є одним з показників якості підготовки фахівця, оскільки іншомовна комунікація є безпосереднім кроком на шляху до глобалізації знань студента. Суттєвим фактором є також і те, що володіння іноземною мовою є складовою гуманітаризації медичної освіти і розглядається нами як засіб підготовки всебічно розвиненої, творчо мислячої особистості, висококваліфікованого фахівця, випускника вищого медичного навчального закладу.

Опанування фахової лексики неможливе без такої форми роботи як читання автентичних фахово-орієнтованих текстів. У цьому форматі ми розглядаємо і переклад як крок до розуміння предмету своєї майбутньої професії, збагачення знаннями свого фаху. Для більшості медичних спеціальностей на першому етапі вивчення іноземної мови має існувати пріоритет читання загальномедичної літератури над практикою усного мовлення. Це пояснюємо необхідністю засвоєння студентом великої кількості термінологічних одиниць за відносно невеликий проміжок часу, тому на цьому етапі студентам пропонуються тексти загальнонаукового характеру та за спеціалізацією вищого навчального закладу. На другому етапі навчання програмою передбачений перехід від вивчення текстів загально медичної спрямованості до текстів вузько спеціалізованих. Іншими словами, зміст навчання англійської мови на другому етапі (найчастіше, на

другому курсі) формується тезаурус лексики субмов окремих окремих спеціальностей.

Обумовлено це тим, що в неспеціальних ВНЗ вузьку спеціалізацію можна починати тоді, коли дисципліни попереднього циклу вже сформували у студентів ту мінімальну понятійну базу, без якої початок вузької фахової спеціалізації не є реальним.

Головною особливістю методики навчання ішомовної компетенції студентів медичних спеціальностей є можливість формування у студентів не лише практичних навичок читання оригінальної літератури, а і спілкування у професійній сфері, застосовувати уміння та знання отримані впродовж набуття знань з обраного фаху. Основним засобом навчання в курсі викладання англійської мови в немовному ВНЗ є текст, орієнтований на спеціалізацію студента. Лінгводидактичним підґрунтям навчання ішомовного спілкування слугують комплекси креативних лексико-граматичних завдань укладених на основі різних контекстів, які уможливають тренінг різних видів мовленєвої діяльності.

Викладання іноземних мов студентам медичних вишів потребує впровадження новітніх дидактичних і методичних технологій, де акцент робиться на індивідуальну самостійну роботу, як аудиторну так і позааудиторну.

Література

1. Ніколаєва С.Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах у структурно-логічних схемах і таблицях / С.Ю. Ніколаєва // Навчальний посібник. – 2004. – С.75-90.

2. Саєнко Н.С. Інноваційні технології у навчанні іноземних мов професійного спрямування / Н.С. Саєнко // Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти. – 2011. - №18. – С. 213 – 221.